

Τα ρυμουλκά της Δωδεκανήσου έχουν όνομα

Μια πρωτοπόρα εταιρεία ρυμουλκών στα Δωδεκάνησα, με ιστορία ετών βασισμένη στους δεσμούς και την επιχειρηματική σύνθεση της οικογένειας Πιπίνου. Ένα πλούσιο ναυτικό παρελθόν και μια σειρά από εύκολες και δύσκολες στιγμές. Πρωταγωνιστές τα μικρά παράξενα καράβια και οι άνθρωποί τους. Σε πρώτο πλάνο ο Νικόλας Πιπίνος και η πορεία ζωής του

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣ: ΜΑΝΩΛΗΣ ΔΗΜΕΛΑΣ

Λένε πως από τα μάτια μπορείς να καταλάβεις τους ανθρώπους. Ειδικά από τον τρόπο που στέκονται και κοιτάζουν το φωτογραφικό φακό, όπως λέει μια ακόμη πιο αλάνθαστη συμβουλή, από εκείνες που μοιράζονται οι παλιοί που ξέρουν. Αν αποφεύγουν το φακό και οι κόρες χαμηλώνουν με συστολή, τότε φαίνεται πως έχουμε να κάνουμε με άνθρωπο μετρημένο και ταπεινό. Μια τέτοια ψυχή λογαριάζει με τη λογική και ταυτόχρονα ζυγίζει με το συναίσθημα κάθε της βήμα. Αυτή είναι η γέυση και το άρωμα από τον Νικόλα Πιπίνο, τον ναυτικό που μαζί με δυο του α-

δέλφια, πριν από 42 χρόνια, ξεκίνησαν τη μοναδική μέχρι σήμερα επιχείρηση ρυμουλκών στα Δωδεκάνησα. Από την πρώτη στιγμή θα τον ξεχωρίσεις. Θαρρείς πως είναι η καθαρή εκφορά του λόγου του, ίσως οι λέξεις που διαλέγει για να ντύσει την ιστορία, μα και ο απέρριπτος σεβασμός, η τιμή που δείχνει στο φευγάτο παρελθόν. Γεννημένος μέσα στη φωτιά, το 1940 στην Κάσο, από τον Χαλκίτη φαρμακοποιό Ηρακλή Πιπίνο και την Κασιώτισσα Άννα του ναυτικού γένους Ξυδιάρη. Ο πατέρας του δεν έγινε θαλασσινός, αν και πολλές γενιές πίσω, όλη η φασίλια των Πιπίνων ήταν «εκκινητές», δηλαδή οργανωτές σπογγαλιευτικών αποστολών. Πρώτα ψά-

ρευαν στα Δωδεκάνησα, μετά τράβηξαν για το Τάρπον Σπρινγκς στη Φλόριντα, και σαν αρρώστησε το σφουγγάρι έφυγαν κι από κει, ταξίδεψαν και βρέθηκαν στις μακρινές Φιλιππίνες. Έβγαζαν τα κοράλλια από τον πλούσιο εξωτικό βυθό. Ο Μορφωπός Πιπίνος, πατέρας του Ηρακλή και παππούς του Νικόλα, δεν πρόλαβε να γνωρίσει τον ήδη πεντάχρονο γιο του. Αρρώστησε από μαλάρια και έμεινε, μια για πάντα, σ' εκείνα τα θερμά και υγρά κλίματα. Ίσως κάπου εκεί να κρύβεται και ο λόγος που ο Ηρακλής απέφυγε να γίνει ναυτικός και διάλεξε τα φάρμακα για επάγγελμα. Τέταρτο παιδί της οικογένειας ο Νικόλας, αφού τελείωσε το

Δημοτικό στην Κάσο, αναγκαστικά μετακόμισε στη Ρόδο για να συνεχίσει στο Γυμνάσιο. Όμως η αγάπη για τη θάλασσα και η αδυναμία του στις μηχανές τον είχαν κερδίσει ήδη. Έτσι, όταν άνοιξε η Δημοτική Σχολή Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού, ο «Νηρέυς» της Ρόδου, δεν λογάριασε τον έναν παραπανίσιο χρόνο που είχε κάνει στο Βενετόκλειο Γυμνάσιο. Συμφώνησε κι ο πατέρας του, κι από τότε η θάλασσα και τα καράβια δέθηκαν σφιχτά με όλο του το είναι. Βγήκε δόκιμος μηχανικός και το πρώτο μπάρκο δεν άργησε να έρθει. Μέσα σ' ένα κασιώτικο βαπόρι τύπου λίμπερτυ, το ΜΑΡΙΑΝΝΙΝΑ του Μανώλη Βιντιάδη, πέρασαν γρήγο- ➤